

naar der dernæst siges, at Politiet skal være berettiget til med Magt at fjerne Fredsforstyrrelserne, saa troer jeg, at der derved finder en Slags Sammenfletning Sted af forskellige Tilfælde; thi er Politiet berettiget til at fjerne eller anholde Fredsforstyrrelserne, saa maa det kunne gjøre det i ethvert Tilfælde, hvor der opstaaer Ufred, men i saa Fald er der ingen Grund til at opstille som et deraf forskjelligt Alternativ det Tilfælde, hvor Lederen selv opfordrer dertil. Foraaavdt der i dette Forslag er Tale om en Leder, skal jeg iøvrigt gjentage, hvad der allerede er sagt, at hele dette Spørgsmaal om Tilværelsen af en Leder, som nødvendig for en Forsamling, og det Tidspunkt, naar en saadan Leder kommer til at begynde sin Virksomhed, er i den Grad vakkende, at det kun synes mig lidet heldigt at binde Bestemmelserne om Politiets Myndighed til, hvorvidt der er en Leder eller ikke. — Til de Paragrafer, der under det foreliggende Affnit af Lovudkastet ere Gjenstand for Forhandling, har jeg ikke Videre at bemærke.

Formanden: Rigsdagsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Møllen: Jeg sølte tilfulde, at den Sag, jeg berørte, og det Spørgsmaal, jeg tillod mig at rette til den høitærede Minister, ikke forelaa til Forhandling og ikke stod i nogen uadskillig Forbindelse med den her omhandlede Sag; men det synes mig dog tillige, at den laa noget nær ved de Punkter, der i Diebliffet ere under Forhandling. Jeg skal iøvrigt ikke undlade at yde den høitærede Minister min Anerkjendelse for den Beredvillighed, hvormed han udtømmende besvarede Spørgsmaalet, ligesom jeg ogsaa maa takke den høitærede Formand, fordi han tillod mig at fremsætte dette Spørgsmaal, skjøndt det maatte erkjendes, at det ikke umiddelbart vedkom Sagen. Hvis Themaet skulde været fortsat, saa kunde det kun skee ved en formelig Interpellation.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mosen: Den høitærede Justitsminister afviste med en saadan Bestemthed den Yttring, jeg havde fremsat, at han ved første Behandling havde udtalt sig undvigende om mit Forslag til Ordningen af Prostitutionen, at jeg virkelig sølte mig ganske bevæget og troede, at jeg havde gjort ham stor Uret, idet han tilføiede, at han tvertimod var af den Formening, at der maatte træffes meget kraftige Foranstaltninger til Ordningen af dette Forhold. Men min Overræffelse aftog rigtignok, da han derpaa tilføiede, at han iøvrigt maatte gjøre det høie Thing opmærksomt paa, at mit Forslag led af en saadan formel Mangel, at han maatte tilraade det høie Thing at forkaste det; derved var jo rigtignok Værdien af den første Yttring saa temmelig forsvunden. Den formelle Indvending var den, at der i mit Forslag staaer, at Vedtægten for Prostitutionens Ordning skal udfærdiges som Tillæg til Sundhedsvedtægterne, og den ærede Minister spurgte da, om jeg ikke vidste, at Sundhedsvedtægterne mulig kunde ophøre den 1ste April d. A. Jo, det veed jeg rigtignok, da jeg selv har overværet Forhandlingerne om Loven af 29de December 1862, men det er jo Noget, som i Realiteten ikke vil finde Sted, og den formelle Indvending forekommer mig derfor at være af temmelig ringe Vægt. Naar efter Loven af 12te Januar 1858 en Sundhedsvedtægt forkastes, saa vide vi jo, at det skeer, fordi der efter gjentagne Forhandlinger ikke kan bringes en Overenskomst tilstede mellem den høitærede Justitsminister og vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sogneforstanderskab om de enkelte Bestemmelser, og saa er der kun tilbage, enten at vedtage den, som den høitærede Justitsminister har forlangt det, eller forkaste den aldeles; men i saa Fald vil der jo ingen Vanskelighed være i det foreliggende Tilfælde, da den høitærede Justitsminister, efter